KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 345/97

af 26. februar 1997

om ændring af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 om fastlæggelse af indholdet af bilag VI til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler og om gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, stk. 4, til nævnte forordning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler [1] senest ændret ved forordning (EF) nr. 418/96 [2], særlig artikel 5, stk. 3, litra b), artikel 5, stk. 4, artikel 5, stk. 5a, litra b), og artikel 5, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

For de kategorier, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 5a, i forordning (EF) nr. 2092/91, bestemmer Rådets forordning (EF) nr. 1935/95 [3], at ingredienser af landbrugsoprindelse, der ikke er produceret efter reglerne i artikel 6 eller ikke er indført fra tredjelande efter reglerne i artikel 11, skal være anført i bilag VI, del C, eller midlertidigt tilladt af en medlemsstat;

proceduren i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 207/93 [4] bør revideres på baggrund af erfaringerne og udviklingen med hensyn til disponibiliteten på Fællesskabets marked af visse økologisk producerede ingredienser af landbrugsoprindelse;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der omhandles i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 affattes således:

»1. Så længe en ingrediens af landbrugsoprindelse ikke er anført i del C i bilag VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, kan den anvendes efter undtagelsesbestemmelsen i artikel 5, stk. 3, litra b), og artikel 5, stk. 5a, litra b), i nævnte forordning, såfremt:

a) den erhvervsdrivende har givet medlemsstatens myndigheder den ønskede dokumentation for, at den pågældende ingrediens opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 4, og

b) medlemsstatens myndigheder under iagttagelse af artikel 5, stk. 4, midlertidigt har tilladt, at ingrediensen kan anvendes i en periode på maksimalt tre måneder efter at have kontrolleret, at den erhvervsdrivende har taget den nødvendige kontakt til de øvrige udbydere i Fællesskabet for at sikre sig, at ingredienser af den ønskede kvalitet ikke er disponible; medlemsstaten kan maksimalt forlænge denne tilladelse tre gange, hver gang for syv måneder.

2. Er der givet en tilladelse som omhandlet i stk. 1, meddeler medlemsstaten straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen følgende oplysninger:

a) datoen for tilladelsens udstedelse

b) navnet på og om nødvendigt en præcis beskrivelse af og kvalitetskrav for den pågældende ingrediens af landbrugsoprindelse

c) de mængder, der er nødvendige, og en begrundelse herfor

d) årsagerne til knapheden og dennes forventede varighed

e) datoen for medlemsstatens afsendelse af denne meddelelse til de øvrige medlemsstater og Kommissionen

f) sidste frist for kommentarer fra medlemsstaterne og/eller Kommissionen, som mindst skal ligge 30 dage efter den i litra e) omhandlede meddelelsesdato.

[1] EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991, s. 1.
[2] EFT nr. L 59 af 8. 3. 1996, s. 10.
[3] EFT nr. L 186 af 5. 8. 1995, s. 1.
[4] EFT nr. L 25 af 2. 2. 1993, s. 5.

3. Fremgår det af en medlemsstats kommentarer, som Kommissionen og den medlemsstat, der har givet tilladelsen, har fået forelagt inden for fristen på 30 dage efter meddelelsesdatoen, at der i knaphedsperioden er tilstrækkelige mængder af den pågældende ingrediens, skal medlemsstaten overveje at trække tilladelsen tilbage eller at forkorte dens planlagte gyldighedsperiode og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger senest 15 dage efter at have modtaget oplysningerne.

4. Hvis tilladelsen forlænges, jf. stk. 1, litra b), anvendes procedurerne i stk. 2 og 3.

5. Efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ forelægges sagen for det i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 omhandlede udvalg til behandling. Efter proceduren i artikel 14 kan det besluttes, at en allerede givet tilladelse skal trækkes tilbage eller dens gyldighedsperiode ændres, eller at den pågældende ingrediens skal medtages i del C i bilag VI, hvis der er begrundelse herfor.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen